2024/920

22.3.2024 г.

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/920 НА КОМИСИЯТА

от 13 декември 2023 година

за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се определят свързаните с показателите предпоставки и критериите за калибриране на тези предпоставки

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012 ([1]), и по-специално член 26в, параграф 5, шеста алинея от него,

като има предвид, че:

(1) За целите на прилагането на ретроспективните предпоставки по член 26в, параграф 5, трета алинея, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/2402 е необходимо да се определи началният момент, от който следва да се измерва или нарастването на кумулативната сума на експозициите в неизпълнение, или нарастването на кумулативните загуби. Като общо правило датата на приключване на сделката следва да се приеме като начален момент на измерването. Може обаче да има случаи, при които не е възможно тази дата на приключване на сделката да се използва като начален момент за измерване, включително когато сделката включва период на попълване или предварително определен период, през който се създава секюритизираният портфейл, след датата на приключване. Поради това е необходимо да се установят специфични правила за тези случаи.

(2) Крайната точка на загуба (D) на даден транш определя момента, в който главницата по този транш е напълно обезценена в резултат на загуби в базисната група. Следователно, когато защитеният транш започне да носи загуби, крайната точка на загуба съответно намалява. За да се предотврати ситуация, в която траншовете, по които се предоставя кредитно подобрение, вече са погасени, когато възникнат значителни загуби в края на сделката, допълнителната ретроспективна предпоставка по член 26в, параграф 5, трета алинея, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/2402 следва да бъде свързана с намаляване на крайната точка на загуба на защитения транш с най-висок ранг, така че да се гарантира кредитното подобрение, предоставено по защитения транш с най-висок ранг, спрямо траншовете с по-висок ранг, запазени от инициатора през целия период на действие на сделката. По същата причина ориентираната към бъдещето предпоставка по член 26в, параграф 5, трета алинея, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/2402 следва да е налице, когато очакваните показатели на групата от базисни експозиции са понижени поради увеличаване на риска от концентрация в секюритизацията с течение на времето или, за сделки, при които рискът от концентрация е по-слабо изразен — поради влошаване на средното кредитно качество на тази група от базисни експозиции с течение на времето.

(3) При група от базисни експозиции с голяма концентрация се увеличава рискът от големи загуби в секюритизацията. Тъй като рискът от концентрация се среща по-често при групи от базисни експозиции с малка раздробеност, е необходимо да се определи праг за минималната раздробеност на групата от базисни експозиции, която се измерва чрез действителния брой на експозициите в групата. Когато рискът от концентрация се среща по-рядко, ориентираната към бъдещето предпоставка следва да зависи от средното кредитно качество на базисния портфейл. За да се определи тази предпоставка, кредитното качество на базисния портфейл следва да се измерва от иницииране на секюритизацията.

([1]) ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 35.

(4) Тъй като не е възможно да се осигури универсално калибриране, което да е приложимо за всички сделки, като се има предвид разнообразието на видовете базисни портфейли и структури в балансовите секюритизации, е необходимо да се посочат критерии за определяне на равнищата на свързаните с показателите предпоставки по член 26в, параграф 5, трета алинея от Регламент (ЕС) 2017/2402. За да се гарантира, че няма значителен риск траншовете, по които се предоставя кредитно подобрение, да се погасят до такава степен, че да няма достатъчна защита за поемане на значителните загуби, възникващи в края на сделката, тези критерии следва да бъдат определени по предпазлив начин. За тази цел страните по секюритизацията следва да тестват ефективността на ретроспективните предпоставки в сценарий с отложено разпределение на загубите, като вземат предвид загубите, очаквани за целия срок до падежа на сделката към датата на приключването ѝ.

(5) За да не се засягат съществуващите договори, сключени преди определянето на задължителните свързани с показателите предпоставки и критериите за тяхното калибриране, е необходимо да се предвиди преходен режим за неуредените ОПС балансови секюритизации.

(6) Настоящият регламент е изготвен въз основа на проекта на регулаторни технически стандарти, представен на Комисията от Европейския банков орган.

(7) Европейският банков орган проведе открити обществени консултации по проекта на регулаторни технически стандарти, въз основа на който е изготвен настоящият регламент, анализира потенциалните разходи и ползи и поиска становището на създадената с член 37 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([2]) Група на участниците от банковия сектор,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „защитен транш с най-висок ранг“ в секюритизация означава най-малко подчиненият транш по отношение на разпределението на загубите, който се ползва от допустимата кредитна защита съгласно споразумението за кредитна защита;

2) „група с определен кредитен риск“ означава сегмент от базисния портфейл, към който са отнесени експозициите от този портфейл в съответствие с член 4, параграф 5 и който води до степен на кредитен риск, измерена въз основа на критерии, свързани с кредитния риск, като всеки взаимно изключващ се сегмент води до кредитен риск, който е по-голям или по-малък от този на друг сегмент;

3) „сценарий с отложено разпределение на загубите“ означава сценарий, при който две трети от абсолютния размер на загубите, които се очаква да възникнат през целия срок до падежа на сделката към датата на нейното приключване, възникват в последната една трета част от очаквания срок до падежа ѝ.

Член 2

Определяне на непогасената сума на базисния портфейл за ретроспективните предпоставки по член 26в, параграф 5, трета алинея, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/2402

1. С изключение на случаите, посочени в параграфи 2 и 3, за целите на прилагането на ретроспективните предпоставки по член 26в, параграф 5, трета алинея, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/2402 непогасената сума на базисния портфейл е непогасената сума към датата на приключване на сделката.

([2]) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Когато секюритизацията включва период на попълване, непогасената сума на базисния портфейл е по-малката от следните суми:

а) непогасената сума към датата на приключване на сделката;

б) непогасената сума към края на периода на попълване.

3. Когато секюритизацията включва предварително определен период, през който се създава секюритизираният портфейл и който започва от датата на приключване на сделката, и когато споразумението за кредитна защита е приложимо от датата на приключване на сделката, непогасената сума на базисния портфейл е, както следва:

а) по време на предварително определения период на създаване непогасената сума е максималният размер на секюритизираните експозиции, допустими съгласно споразумението за кредитна защита, в края на този предварително определен период;

б) след края на предварително определения период на създаване непогасената сума е непогасената сума в края на този предварително определен период.

4. За целите на параграфи 1—3 страните по споразумението за кредитна защита изчисляват нарастването на кумулативната сума на експозициите в неизпълнение или нарастването на кумулативните загуби от датата на приключване на сделката.

Член 3

Определяне на прилагането на допълнителната ретроспективна предпоставка по член 26в, параграф 5, трета алинея, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/2402

1. Страните по споразумението за кредитна защита определят праг за процента на намаление на крайната точка на загуба на защитения транш с най-висок ранг, изчислена в съответствие с член 256, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([3]), спрямо нейното равнище към датата на приключване на сделката или, когато секюритизацията включва предварително определен период, през който се създава портфейлът от секюритизирани експозиции — в края на този предварително определен период на създаване.

2. Допълнителната ретроспективна предпоставка по член 26в, параграф 5, трета алинея, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/2402 е налице във всеки един момент след дата на приключване на сделката, когато намалението на крайната точка на загуба надвиши прага, определен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

Член 4

Определяне на прилагането на ориентираната към бъдещето предпоставка по член 26в, параграф 5, трета алинея, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/2402

1. Ориентираната към бъдещето предпоставка се определя в съответствие с параграф 2 или параграф 4 от настоящия член в зависимост от действителния брой на експозициите в групата („N“), изчислен в съответствие с член 259, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, към датата на приключване на сделката.

2. Когато N е по-малко от 100, страните по споразумението за кредитна защита определят праг за броя на най-големите секюритизирани експозиции към отделни длъжници, изчислен в съответствие с параграф 3.

([3]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

Ориентираната към бъдещето предпоставка е налице, когато в който и да е момент броят на най-големите секюритизирани експозиции към отделни длъжници, изчислен в съответствие с параграф 3, падне под прага, определен в съответствие с първата алинея.

3. За да определят броя на най-големите секюритизирани експозиции към отделни длъжници, както е посочено в параграф 2, страните по секюритизацията предприемат следните стъпки в следния ред:

а) консолидират няколко експозиции към един и същи длъжник и ги третират като една експозиция;

б) подреждат консолидираните експозиции към отделни длъжници по непогасената сума по тях в низходящ ред;

в) сумират непогасените суми по консолидираните експозиции към отделни длъжници, като се започне от най-голямата експозиция, в низходящ ред;

г) сумирането по буква в) спира, преди събирането на следващата експозиция да доведе до обща сума, която е по-голяма от сбора на непогасените суми по защитения транш с най-висок ранг и на траншовете, подчинени на него.

4. Когато N е по-голямо или равно на 100, страните по споразумението за кредитна защита определят праг за увеличението между съотношението, получено като непогасената сума на групите с по-висок кредитен риск, определена съгласно параграф 8, се раздели на общата непогасена сума на всички секюритизирани експозиции („съотношение на групите с по-висок кредитен риск“), и съответното съотношение към датата на приключване на сделката.

Ориентираната към бъдещето предпоставка е налице, когато в който и да е момент прагът, определен в съответствие с първата алинея, бъде нарушен.

5. Страните по споразумението за кредитна защита ясно определят в документацията по сделката критериите за отнасяне на експозициите в групите с определен кредитен риск.

За целите на първата алинея страните по споразумението за кредитна защита определят в това споразумението разграничението между отделните групи с определен кредитен риск въз основа на следното:

а) категориите по член 170, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато инициаторът прилага вътрешнорейтинговия подход в съответствие с част трета, дял II, глава 3 от същия регламент, за да определи капиталовите изисквания за кредитен риск за секюритизираните експозиции към предприятия, с изключение на експозициите „специализирано кредитиране“ по буква б), към институции, централни правителства и централни банки;

б) категориите по член 170, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато инициаторът прилага вътрешнорейтинговия подход в съответствие с част трета, дял II, глава 3 от същия регламент, за да определи капиталовите изисквания за кредитен риск за секюритизираните експозиции, които се третират като експозиции „специализирано кредитиране“ и за които се прилагат методите, посочени в член 153, параграф 5 от същия регламент;

в) категориите или групите по член 170, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато инициаторът прилага вътрешнорейтинговия подход в съответствие с част трета, дял II, глава 3 от същия регламент, за да определи капиталовите изисквания за кредитен риск за секюритизираните експозиции, които се третират като експозиции на дребно;

г) във всички останали случаи — в съответствие с приложимата счетоводна рамка, която инициаторът прилага във финансовите си отчети.

6. Страните по споразумението за кредитна защита отнасят към групи с по-висок кредитен риск от групите с определен кредитен риск, установени в съответствие с параграф 5, следните експозиции:

а) всички експозиции в неизпълнение по член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) всички експозиции на длъжник с кредитна обезценка;

в) всички други експозиции, които водят до по-висок кредитен риск съгласно споразумението за кредитна защита, различни от посочените в букви а) и б).

Страните по споразумението за кредитна защита изключват от отнасянето по първата алинея всички експозиции, по отношение на които е настъпило кредитно събитие съгласно споразумението за кредитна защита и за които е извършено междинно или окончателно плащане по кредитна защита, което е довело до намаляване на общата сума по защитения транш и другите траншове, които са му подчинени.

7. Когато секюритизираните експозиции включват повече от една от групите експозиции, посочени в параграф 5, букви а)—г), страните по споразумението за кредитна защита отнасят експозициите към групите с по-висок кредитен риск за всяка от тези групи, определени в съответствие с параграф 5.

8. За целите на параграф 4 непогасената сума на групите с по-висок кредитен риск е сборът от непогасените суми на всички секюритизирани експозиции, отнесени към групите в съответствие с параграфи 6 и 7.

Член 5

Критерии за определяне на равнището на предпоставките, посочени в член 26в, параграф 5, трета алинея от Регламент (ЕС) 2017/2402

Страните по споразумението за кредитна защита определят праговете за свързаните с показателите предпоставки, посочени в член 26в, параграф 5, трета алинея от Регламент (ЕС) 2017/2402, на равнище, което гарантира, че са изпълнени всички изброени по-долу критерии:

а) предпоставките се задействат преди траншовете, по които се предоставя кредитна защита, да бъдат погасени до степен, в която тези траншове не могат да поемат значителните загуби, възникващи през последната част от срока до падежа на сделката;

б) по отношение на ретроспективните предпоставки — ефективността на тези предпоставки е тествана в сценарий с отложено разпределение на загубите;

в) когато инициаторът прилага част трета, дял II, глава 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за да определи капиталовите изисквания за своята експозиция към секюритизацията, както изчисляването на очакваните загуби за целия срок на инструмента, така и допусканията, които трябва да бъдат направени съгласно сценария за отложено разпределение на загубите, са в съответствие с изчисляването и допусканията, използвани за оценката на прехвърлянето на значителен и съответен по размер риск съгласно член 245 от същия регламент.

Член 6

Неуредени ОПС балансови секюритизации с непоследователен приоритет на плащанията

За текущите ОПС балансови секюритизации с непоследователен приоритет на плащанията и свързаните с показателите предпоставки в съответствие с член 26в, параграф 5, трета алинея от Регламент (ЕС) 2017/2402, за които Европейският орган за ценни книжа и пазари е бил уведомен в съответствие с член 27, параграф 1 от същия регламент преди 11 април 2024 година, инициаторите и ДСЦС могат, без да спазват изискванията, определени в членове 1—5 от настоящия регламент, да продължат да използват обозначението „ОПС“ или „опростена, прозрачна и стандартизирана“, или обозначение, което пряко или косвено се отнася до тези определения, при условие че тези секюритизации са в съответствие с член 18 от същия регламент.

Член 7

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 13 декември 2023 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN